

[Lange.]

Privilegium paa at udføre Arbejderne. Jeg finder det rigtigt, at en frivillig Overenskomst som den, der er afsluttet mellem de organiserede Arbejdere og Arbejdsgivere, skal overholdes, medmindre de kontraherende Parter selv enes om at træffe andre Bestemmelser. Men her er ikke mere Tale om en frivillig Overenskomst, her er det saaledes, at en frivillig Overenskomst, som vilde være udløbet, af Lovgivningsmagten er blevet forlænget for et Aar, og at de Arbejdsgivere, som i sin Tid sluttede disse Overenskomster, trods de forandrede Forhold ikke er i Stand til at unddrage sig de Betingelser, som de paa et tidligere Tidspunkt og for et kortere Tidsrum mente at kunne gaa ind paa. Ved Gennemførelsen af den Lov, som forlængede disse Overenskomster, har man stillet de organiserede Arbejdsgivere paa en saadan Maade, at de, hvis Udviklingen fortsættes, som den er begyndt, vil blive ganske ude af Stand til at faa den Slags Arbejde, som jeg her har omtalt. I en Voldgiftssag, der for kort Tid siden førtes for den faste Voldgiftsret, tabte en organiseret Arbejdsgiver sin Sag, skønt Sogneraadet, som havde udbudt Arbejdet, havde betinget sig, at der kun maatte antages Arbejdere, som anvistes af Kommunen, og at Lønnen kun maatte være 70 Ø. i Timen. Fagforeningen havde tilmed accepteret disse Lønvilkaar og kun stillet Krav om, at der udelukkende skulde beskæftiges Fagforeningsmedlemmer. I dette som i flere andre Tilfælde har Fagforeningerne altsaa meget vel kunnet gaa ind paa, at der arbejdes til en lavere Løn end den tarifmæssige, men Følgen er alligevel blevet, at Arbejdsgiverne, skønt de har maattet tro, at de havde Lov til at tage Arbejdet til en saadan lavere Løn, naar Fagforeningen havde accepteret disse Lønvilkaar, har tabt Sagen ved den faste Voldgiftsret, hvad der maaske er naturligt med den Lovgivning, vi har.

Jeg maa derfor vedblivende mene, at man ikke alene viser de organiserede Arbejdsgivere et rimeligt Hensyn ved at vedtage, at den Lov, som man vedtog for kort Tid siden, ikke skal gælde i Tilfælde som de her omtalte, men at det ogsaa i mange Tilfælde vil være i de organiserede Arbejders Interesse, at man ændrer den for kort Tid siden gennemførte Lockoutlov.

Jeg skal under Hensyn hertil vedblivende anbefale det af os forelagte Lovforslag, idet jeg i øvrigt ved Afslutningen af denne Behandling vil stille Forslag om, at det henvises til Udvalgsbehandling.

J. V. Christensen: Da mit Partis vanlige Ordfører i disse og beslægtede Sager ikke har kunnet være til Stede her i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. I Almindelighed ser Venstre ikke med Sympati paa en Lovgivning af den her omhandlede Art, og vi har heller ikke set med Sympati paa den Lov, som dette Lovforslag tilsigter at ændre. Maalet for vor Stræben paa dette Omraade er at skaffe saa meget Arbejde som muligt i Gang ud over Landet, og vi mener, at Tilstanden er en saadan, at det er nødvendigt, at der tilvejebringes Betingelser for, at de flest mulige Mennesker kan komme i Arbejde. Jeg føler mig ganske overbevist om, at den Tarifordning, som jeg forstaar, at baade den højtærede Minister og den ærede Forslagsstiller er saa udprægede Tilhængere af, har haft en ikke ringe Andel i, at den samlede Arbejdsmasse, som er tilgængelig for dem, der søger Arbejde, er blevet mindre og mindre gennem Aarene. Alligevel har man under de Forhandlinger, som gennem Aarene er ført mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, i alt væsentligt ladet Tarifferne være uændrede. Det er naturligvis ikke muligt statistisk at føre noget Bevis for, i hvilket Omfang dette kan have bidraget til at forringe den tilstedeværende Arbejdsmasse, men et Skøn, som bl. a. tager de til Grund for dette Lovforslag liggende Kendsgerninger i Betragtning, synes dog i nogen Maade at bekræfte det. Det er ogsaa efter vor Mening beklageligt nok, at der bestaar en Uligelighed mellem de forskellige Arbejders og Arbejdsgiveres Mulighed for at faa Arbejde, men er ikke netop det et Vidnesbyrd om, at vi befinder os paa et Stadium, hvor Livet er ved at bryde sig nye Veje paa disse Omraader, og hvor man maaske staaar overfor noget helt nyt og noget, som af økonomiske Grunde efterhaanden bliver nødvendigt?

Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Emne. Den ærede Forslagsstiller har med sine Oplysninger, som jeg hørte paa med megen Interesse, netop godtgjort, at Arbejdet kan udføres til billigere Priser, og at der altsaa derigennem kan skaffes en Del ledige Hænder Beskæftigelse. Det forekommer ogsaa mig, at dette er et Fingerpeg i den Retning, at vi maaske skal begynde at se os om efter andre Veje. Hvis det nemlig er saadan, hvad der vel i og for sig ikke kan være Tvivl om, at vi er kommet til at ligge paa et fejlt Niveau, saa Arbejdet for en stor Del ligger stille og navnlig har gjort det — det er, ligesom der er en lille Lysning